

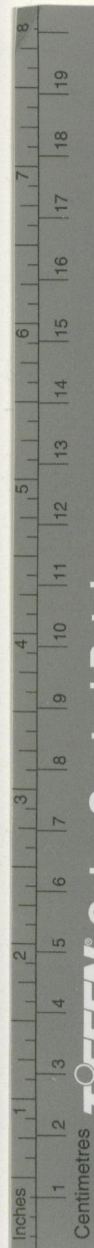
X ochs Hanna
dara oit na
u uibá.

May will pass your name over this day, as
the 1st Santa of, and all in our time you
will find, and have it as a matter of

[illegible]

bad oss komma, men nog skulle vi ju helst
betala för oss ordentlig inackordering, ty nog
vet man ju att det kostar att ha folk i
så lång tid, det vade jag också åt Eva.
Jag vet nu ej ^{riktigt} hur vi skola göra, om vi
skola kunna antaga eder vänliga bejd-
ning att komma och vara riktigt till
Fremmans" nog blir det för mycket godt
för oss, men jag har också så vart
att strida emot, då ni äro så goda och
ber oss, och så är jag rädd att Luche blir
ledsen, när han vill ha oss. Jag har ^{därfö} ~~nu~~ ^{bestämt}
tänkt, (~~att~~ om vi ej kunna resa till Nyby
som vipt ser omöjligt ut) att vi ^{derför skola komma} ~~och~~ ^{och}
vänder det hjertligt tacka för eder
gasthetsfulla inbjudning. För Carolina
måste jag få betala käraste du, så
mycket som ^{bestämmer} jag vill. Hvad edra
egna kostar i månaden. Hoppa kunna
vi ju ha hjälpa så får Carolina deraf
agkpa.
Så dag.
I går afton lef jag afbruten i min skrif-
ning af Rosa och Lotti som kom in på

afsked, de resa lördag eller söndag. Sedan kom
Luche ⁱⁿ den stund då, förrän han gick till
Hjarnen med skolungdomen, han läste
i dag kommer in på någon stund om han
skulle hinna. — Jag får äfven så mycket
tacka eder som ären så goda och erbjuda
Luches rum åt oss, men vet du Emelie,
nog hoppas jag bli så rask, att jag
kan gå upp för trapporna till det rum
vi förut bebott, om vi nämligen kan
få det, ty det är jag så van, och det
är vi så bra undan, och det kan Ca-
rolina ha på vinden om hon får det.
Jag tycker så om det rummet. Men om
det skulle komma fremmande som
behöfver det, då flytta vi så gerna hit
fast på vinden, det har vi nog bra när
det ej blåser, om vi ^{blott} ~~kan~~ ^{kan} ~~vi~~ ^{vi} ~~gjupa~~ ^{gjupa} oss det.
rummet. Jag har varit engång till Ludvigs
uppför så många trappor, och till Tant B.
härnvidagen på middag, det också finnes
ju trappor, och jag vill så gerna titet
försöka anstränga mina ben, ty de bli
värre att ej göra det, sedan de nu

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

blifvit helt litet lättare. — Af ditt bref
ser jag, att Eva ej berättat om hvar före
det först blef fråga om Mylbergs att rummet
op. När Nina och B. voro här erbjödo de
af sig sigelfva rummet åt op, sade sig ej alla
behöfva det. Naturligtvis sade jag, att de nog
komme att vakna det. B. smekte, kanske från
master det lilla köket bredvid att kokas att
vi kan ni ha eget hushåll, det att skulle ju
varit så utmärkt (vi skulle ni ej varit en
till påhålling) men jag ville ^{det} ej för deras skull.
Idag träffade Nina B. ännu, och då åter
föreslog han samma sak, men intet tänkte
ni så vänderna. Men efter en tid när jag var
så der mer skral, föreslog Nina sig, mig
alldeles ovetande, att skrifa och fråga Nina
om de verkligen kunde hyra åt op det
rummet, men blott i nödfall, ifall jag ej
skulle orka gå upp för trapporna. Nina svarade
då genast att de så gärna gjorde det, att de ej
behöfve rummet, och att det nog var elres
fallkomligen allvar att lämna op det,
om jag ej skulle bli störd af barnen, hon
skref så innerligt vänligt och

(Thursday gväll kl. 7)

basl ofo tro dem. Då först sände Aline
clerens åt mig, och då var Eva i stan
och Aline läste upp brefvet för henne,
så att jag Trodde Eva ^{hade} munnat om hvad
före vi tänkte på deras rum. Jag tyckte
visst att det hade varit utmärkt om vi
kunnat taga deras rum, äfven för det
lilla köket, om ^{skulle} Carolina fått koka ut af sig,
och fått bo der, ifall ni gifvet lofte
på det. Men nog tyckte vi att det
äfven var illa, att taga Nyströms
rum, och skulle ej heller ha
gjordt det, om ej i nödfall
att jag vore skräck.

Nog är det bäst att vi således
 beklagare, ^{om vi få} ^{det} ^{för}
 mig, och jag tror, att Carolina
 äfven skulle ha svårt att
 lägga sig der nere utan-
 för oss. Det rummet blir
 så näsligt också för herrar
 som möjligen kom mer två
 er. — Att detta blef nu så
 vidlyftigt, men jag ville

